Εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΣΑΜΗΣ

Τοῦ κ. Π. Στεργιανοπούλου

Οἱ Ἕλληνες εἶχον τὴν σφενδόνην ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ ἡ ἐπινόησις αὐτῆς ἀποδίδεται εἰς τοὺς Φοίνικας ἢ εἰς τοὺς ἀποίκους αὐτῶν Βαλεαρίτας, οἱ ὁποῖοι ἐξησκοῦντο ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας.

Ἡ παλαιοτέρα δὲ μνημειακὴ ἀπεικόνισις σφενδονητῶν πολεμιστῶν εὑρίσκεται ἐπὶ τεμαχίου ἀργυροῦ ἀγγείου ἐκ τοῦ τετάρτου τάφου τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν. Ἐπ' αὐτοῦ παρίσταται πειρατικὴ ἐπιδρομὴ ἐναντίον ὀχυρᾶς καὶ εἰς ὀρεινὸν τόπον εὑρισκομένης πόλεως. Πρὸ τῶν τειχῶν αὐτῆς συγκροτεῖται σφοδρὰ μάχη, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἐγχώριοι πολεμοῦν γυμνοὶ μὲ σφενδόνας καὶ τόξα.

Παρ' Ὁμήρῳ ἁπανταχοῦ ἡ σφενδόνη μὲ δευτερεύουσαν σημασίαν διότι παραλλήλως πρὸς τὰ τῶν ἡρώων κυρίως ὅπλα, τὸ ξίφος, τὸ δόρυ καὶ τὸ τόξον, αὐτὴ ἀναφέρεται μόνον δὺο φορὰς καὶ οὐχὶ εἰς τὴν χεῖρα ση μισίνοντος ἀνδρός. Τὴν μίαν φορὰν φέρεται ὑπὸ τοῦ ἀκολούθου τοῦ μεγαλοψύχου Ἀγήνορος καὶ χρησιμοποιεῖται ὡς ἐπίδεσμος, τὴν δὲ ἄλλην φορὰν οἱ Λοκροὶ ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὸ τόξα καὶ τὰς εὐστρόφους σφενδόνας των εἶχον ἔλθει μετὰ τοῦ Αἴαντος, υἱοῦ τοῦ Ὀϊλέως, εἰς τὴν Τροίαν.

Ὁ Στράβων θεωρεῖ εὑρετὰς καὶ εἰσαγωγεῖς τῆς σφενδόνης εἰς τὴν Ἑλλάδα τοὺς Αἰτωλοὺς κατὰ τὸν ἀγῶνα των ἐναντίον τῶν Ἐπειῶν. Κατὰ τὴν μονομαχίαν δύο ἀνδρῶν ἐκροσωπούντων τοὺς ἀντιπάλους, τοῦ Δεγμένου ἐκ τῶν Ἐπειῶν καὶ τοῦ Πυραίχμου ἐκ τῶν Αἰτωλῶν, ὁ δεύτερος φέρων σφενδόνην καὶ σακκίδιον μὲ λίθους ἐφόνευσε τὸν Δέγμενον.

Ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ὁ Γέλων, βασιλεὺς τῶν Συρακουσῶν, ἐπροθυμοποιήθη νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ἕλληνας μὲ ὁπλίτας, ἱππεῖς, ψιλοὺς ἱπποδρόμους, τοξότας καὶ μὲ 2000 σφενδονήτας.

Κατὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν καὶ ὁ Θουκυδίδης ἀναφέρει ὅτι ὡς καλῶς ἠσκημένοι σφενδονῆται διέπρεψαν οἱ Ἀκαρνᾶνες, οἱ λαοὶ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου καὶ οἱ Ρόδιοι.

Ὀλίγον μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον οἱ Ρόδιοι, κατὰ τὴν κάθοδον των μυρίων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ξενοφῶντος, ἐχρησιμοποίουν εἰς τὰς σφενδόνας των μολύβδινα βλήματα (μολυβδίδας) καὶ ὅτι αὐτὰ διέτρεχον διπλασίαν ἀπόστασιν ἀπ' ὅτι διέτρεχον οἱ ἐκσφενδονιζόμενοι «χειροπληθεῖς λίθοι» τῶν Περσῶν.

* * *

Ἰδιαιτέρως δὲ ἐξαίρεται ἡ ἱκανότης καὶ ἐπιδεξιότης τῶν Ἀχαιῶν περὶ τὸν χειρισμὸν τῆς σφενδόνης καὶ τὴν ἀλάνθαστον ἐπιτυχίαν τοῦ στόχου.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἄρχων τῆς Ἀχαϊκῆς συμπολιτείας ἦτο ὁ Φιλοποίμην, ὁ κατὰ τὸ ἔτος 189 π.Χ. ἐκλεγείς ρωμαῖος ὕπατος Μ. Φούλβιους Νομπίλιορ ἐκήρυξετὸν πόλεμον κατὰ τῆς εἰς τὴν Αἰτωλικὴν συμπολιτείαν ἀνηκούσης Ἀμβρακίας. Προσβαλὼν αὐτὴν ἐκ τριῶν μερῶν κατέλαβε καὶ ἀφήρεσεν ἐκ τῆς τόσον πλουσίως διακεκοσμημένης ἄλλοτε ἕδρας τοῦ βασιλέως Πύρρου μέγαν ἀριθμὸν ἐκλεκτῶν ἔργων τέχνης, ὡς ἀγάλματα, προτομὰς καὶ πίνακας ζωγραφικῆς, τὰ ὁποῖα μετέφερεν εἰς τὴν Ρώμην.

Μετὰ ταῦτα ὁ ὕπατος οὗτος ἐστράφη κατὰ τῆς Κεφαλληνίας, τῆς ὁποίας αἱ πόλεις παρεδόθησαν ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην πλὴν τῆς Σάμης. Ἐκεῖ προσέκρουσεν εἰς σκληρὰν ἀντίστασιν τῶν πολιορκουμένων καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἡ πολιορκία οὐδεμίαν πρόοδον παρουσίαζε, προσεκάλεσεν ἐκ Πατρῶν, Αἰγίου καὶ Δύμης ἑκατὸν σφενδονήτας μισθοφόρους.

Κατὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ Τίτου Λίβιου (XXXVIII, 29) οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων τούτων ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἠσκοῦντο μὲ τὴν σφενδόνην βάλλοντες εἰς τὴν θάλασσαν σφαιρικοὺς λίθους, τοὺς ὁποίους εὕρισκον εἰς τὴν ἀμμουδιάν. Τὸ ρίψιμόν των ἦτο μακρότερον, ἀσφαλέστερον καὶ ἰσχυρότερον ἀπὸ ἐκεῖνο τῶν κατοίκων τῶν Βαλεαρίδων νήσων. Ἡ σφενδόνη τῶν Ἀχαιῶν τούτων ἀπετελεῖτο ἐκ τριῶν ἐπ' ἀλλήλων συνερραμμένων δερματίνων ἱμάντων, οὕτως ὥστε ἡ λωρὶς ἐτεντώνετο ὡς χορδὴ τόξου, τὸ βλῆμα ἐκάθητο στερεώτερον καὶ ἐξεσφενδονίζετο μετὰ μεγαλυτέρας βαρύτητος. Ἐπετύγχανον δὲ ὄχι μόνον τὰς κεφαλὰς τῶν ἀντιπάλων των ἀλλὰ καὶ οἱονδήποτε τοῦ προσώπου μέρος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐσκόπευον. Αἱ σφενδόναι αὐταὶ ἐκράτουν ὀπίσω τοὺς Σαμαίους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐξώρμων πλέον τόσον συχνὰ καὶ τολμηρά. Ἡ συνδρομὴ τῶν Ἀχαιῶν σφενδονητῶν ἐπέφερε ταχὲως τὴν πτῶσιν τῆς Σάμης, ἥτις ἐπολιορκεῖτο ἐπὶ 4 μῆνας ὑπὸ τῶν Ρωμαίων.

Βλῆμα σφενδόνης, τὸ ὁποῖον εὑρέθη ἐπὶ τῶν Κυκλοπείων τειχῶν τῆς Σάμης, ἥτις περιγραφὲν καὶ ἀπεικονισθὲν εἰς τὸν 32 τόμον τῆς «Ἀχαιολογίας» τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἀχαιολογικῆς Ἑταιρείας παραδέχονται τινὲς ὅτι προέρχεται ἀπὸ σφενδόνην Ἀχαιοῦ πολεμιστοῦ κατὰ τὴν ἐν λόγω πολιορκίαν τῆς Σάμης. Ἕτερον Ἀχαϊκὸν βλῆμα φέρει σύνηθες μονόγραμμα, γνωστὸν ἀπὸ τὰ νομίσματα τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας.

Ἐν γένει τὸ Ἀχαϊκὸν βλῆμα ἐφημίζετο πολύ εἰς τὴν ἀρχαιότητα, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Σουΐδας: «Ἀχαΐα καὶ Ἀχαϊκὸν βέλος ἐπὶ τῶν εὐστόχως βαλλόντων· παρόσον πάντων ἐπιτηδειότατόν ἐστι τὸ τοιοῦτον βέλος πρὸς πολιορκίαν, τὸ τῶν ἐξ Ἀχαΐας σφενδονητῶν βέλος».

Ὡς βλήματα δὲ ἐχρησιμοποιοῦντο κοινοὶ λίθοι μέχρι γρόνθου, βῶλοι ἐξ ἀπτῆς γῆς καὶ μεταλλικά, ἰδίως ἐκ μολύβδου (μολυβδίδες καλούμενα).

Οἱ σφενδονῆται τασσόμενοι εἰς τὴν μάχην ἐλάμβανον θέσιν εἰς τὴν δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν πτέρυγα τοῦ στρατεύματος, ὁπότε προωθούμενοι ταχέως ἤνοιγον τὴν μάχην, ἀφοῦ κατέκλυζον τὸν ἐχθρὸν διὰ βλημάτων καὶ κατόπιν ἀπεσύροντο ταχέως.

Οὕτω ἐπιφέροντες τὴν διάσπασιν τῶν γραμμῶν τοῦ ἐχθροῦ παρεσκεύαζον τὴν ἔφοδον τοῦ βαρέως πεζικοῦ.

Τὸ σχῆμα μολυβδίνων βλημάτων δὲν ἦτο οφαιρικὸν ἀλλὰ ἀμυγδαλοειδὲς καὶ οἱ ἕλληνες ἐφωδίαζον αὐτὰ συνήθως μὲ ἔκτυπα ἐμβλήματα καὶ ἐπιγραφάς. Τὸ συχνότερον ἔμβλημα ἦτο ὁ κεραυνός, ἔπειτα διάφορα ζῶα, ὡς ὁ σκορπιὸς καὶ ὁ ὄφις. Συνήθεις ἐπιγραφαὶ ἦσαν: Κεραυνός, Νίκη, Νίκη Διός, Αἷμα, Ματέρων. Συχνόταται δὲ προσφωνήσεις: δέξε, λάβε. Ἀπαντῶσι δὲ καὶ κύρια ὀνόματα εἰς ὀνομαστικὴν καὶ γενικὴν πτῶσιν, ὡς Ξενοκράτης, Εὐβουλίδας, Διονύσιος, Κλεονίκου, Νεάρχου, Ἀσκληπιοδώρου καὶ ὀνόματα κατοίκων, ὡς Κορινθίων, Μεσσανίων).

Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητὴς

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ
δωμάτιον διὰ μαθητὴν ἢ μαθήτριαν. Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

Μικρὰ νέα

Ἄρχισαν οἰφθινοπωρινές ψύχρες
—Φθινόπωρο...
—Μόνο ὡριμένοι κολυμβηταὶ ἐπιμένουν νὰ πέρνουν ἀκόμη τὸ μπάνιο τουρστή γλυφάδα καὶ τὶς Ἴτιὲς.
—Εἰς πεῖσμα τῆς ψύχρας καὶ τῶν ἡμερολογίων, ποὺ δείχνουν πὼς πλησιάζει Ὀκτώβριος.
—Ἀνακοίνωσις τοῦ Δήμου Πειραιῶς, δημοσιευομένη εἰς Ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα, ἀποδίδει εἰς «ἀχαρακτήριστον ἀναλήθειαν» τὰ διαδιδόμενα ὅτι τὰ σταφύλια ἐπιβαρύνονται ἀπὸ τὰ διαπύλια τέλη κατὰ 550 δραχ. τὴν ὀκᾶ.
—Ὁ δημοτικὸς φόρος-ἀναφέρει ἡ ἀνακοίνωσις-εἶναι μόνον 32 δραχ. ἰσχύει δὲ καθ' ὅλην τὴν χώραν.
—Ὁ συνεταιρισμὸς ἰχθυοπωλῶν Πατρῶν ἐπέτυχε συμφωνίαν μετὰ τοῦ ἁλιευτικοῦ συνεταιρισμοῦ Μεσολογγίου διὰ τὴν προμήθειαν μεγάλων ποσοτήτων ἰχθύων εἰς τὴν ἀγορὰν Πατρῶν.
—Σχετικαὶ συνεννοήσεις διεξάγονται καὶ μὲ τὸν ἁλιευτικὸν συνεταιρισμὸν Ἀγουλινίτσης.
—Εἰς τὴν στήλην τῶν «κοινωνικῶν» ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος κάποιος κ. «Χορτάτος»—ὄνομα καὶ πρᾶμμα;—εὔχεται στὴν ἀδελφὴ του Ζωὴ, ποὺ ἐτέλεσε τοὺς γάμους της «νὰ ζήσῃ».
—Δεδομένου ὅτι ὁ γαμπρὸς λέγεται «Χίλιος» ἡ εὐχὴ θὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν νὰ τὰ χιλιάσῃ.
—Ἂν σκεφτοῦμε, ὅμως ὅτι ἡ νύφη πέρνει τὸ ὄνομα τοῦ γαμπροῦ, ἀμφιβολίαι ὑπάρχουν ἂν θὰ ἀποδέχεται τὴν εὐχή, χωρὶς νὰ εἶναι καὶ «Χορτάτου» ἢ μᾶλλον χορτάτη.
—Τὸ Ρώυτερ μεταδίδει ὅτι εἰς τὸ Κομβόϋργον τῆς Γερμανίας ἀπεβίωσεν ὁ πρώην Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος εἰς ἡλικίαν 87 ἐτῶν.
—Ὡς προθέτει τὸ Ρώυτερ, ὁ πρώην Βούλγαρος μονάρχης ὑπῆρξεν ὁ στόχος τῶν γελοιογράφων τῆς ἐποχῆς του, ἀποκτήσας τὴν προσωνυμίαν τῆς «ἀλεποῦς».

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΩΝ

Μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς καὶ διάφορες κακὲς συνήθειες τῶν Πατρινῶν πρὸ 40—50 ἐτῶν ἦταν καὶ τὸ σπάσιμο τῶν φανῶν τοῦ Δήμου.

Μικροὶ καὶ μεγάλοι πετροβολοῦσαν τὰ φανάρια τῶν δρόμων! Ἔσκαναν δηλαδὴ κάτι ποὺ εἶχε τραγικὲς συνέπειες γι' αὐτοὺς τοὺς ἴδιους πρωτίστως.

Γιατὶ ἔμεναν ἔτσι οἱ δρόμοι σκοτεινοὶ καὶ κινδύνευαν νὰ τσακιστοῦν τὶς νύχτες στὰ χαντάκια ἢ νὰ πέσουν ἐπάνω σὲ κανένα λωποδύτη.

Ἦσαν ἀξιοθρήνητοι — πρέπει νὰ σημειώσετε — οἱ δρόμοι τῶ καιρῶ ἐκεῖνο καὶ οἱ νυκτοκλέπται θρασύτατοι.

Ἐν τούτοις οἱ Πατρινοὶ δὲν ἐννοοῦσαν νὰ βάλουν μυαλό.

Τὸ σπάσιμο τῶν φανῶν ἦταν τὸ... σπὸρ ποὺ τοὺς τραβοῦσε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο.

Τόσο μάλιστα εἶχε παραγίνει τὸ κακὸ ὥστε οἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς ἔκαναν κάθε τόσο στοὺς πολίτας συστάσεις ὡς ἠκατωτέρω

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

«Συνιστῶμεν καὶ παρακαλοῦμεθερμῶς τοὺς συμπολίτας μας. ὅπως ἀπόσχωσι τῆς βανδάλου καὶ ἀγροίκου πράξεως τοῦ νὰ καταστρέφωσι τοὺς φανοὺς τοῦ Δήμου διότι οἱ φανοὶ ὡς καὶ πᾶν ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν δῆμον εἶνε κοινὴ περιουσία ὅλων μας.

«Πρὸς Θεοῦ λοιπὸν μὴ καταστρέφητε περιουσίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἰδική σας κτλ κτλ».

ΚΗΛΕΪΔΙΣΜΟΙ
(Πάσης φύσεως)
Νεφρεπίδεσμοι, ὀμφαλεπίδεσμοι, ὀρθοπεδικὰ
ΖΩΝΑΙ ΚΟΙΛΙΑΣ
Στομάχου, χαλαρώσεως, ἐγκυμοσύνης, μετεγχειριστικαί, κάλτσες ἐλαστικαὶ κλπ. συστήματος
GLENARD BANNER
Κατασκευῆς ὀρθοπεδικοῦ ἐργαστηρίου
Ζ. ΣΤΕΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
Ἔτος ἱδρύσεως 1909
Κανακάρη 117 Τηλ. 29-24

Λοσιὸν
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
Κορίνθου 248 Τηλ. 35—53

Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Ἠλεκτρολογικαὶ ἐγκαταστάσεις
Ἠλεκτρικαὶ ἐργασίαι ἐπὶ αὐτοκινήτων
Γ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ
& Γ. ΚΟΡΔΕΛΛΑ
Κολοκοτρώνη 36 β'. (Ἔναντι Ταχυδρομείου)
ΤΗΛΕΦ. 23—24

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΕΠΑΧΤΟΥ

Ψηλὰ ἀπάνωθέ μας σὰν χρυσίζει
τὸ ἀσημένιο φῶς τοῦ φεγγαριοῦ
στοιχειὸ ἀνδρειωμένο ξεχωρίζει
πελώριο, σὰν κορμὶ παλληκαριοῦ

Τό κάστρο μας τὸ ἐνετικὸ τὸ φημισμένο
ποὺ ὁλάκεροι, οἱ χρόνοι κ' οἱ καιροὶ
τὸ δέρνουν. Μὰ καὶ τώρα γκρεμισμένο
ἀγέρωχο σὰν πρῶτα μᾶς θωρεῖ....

Δὲν εἶναι ὅπως τότε στολισμένο
μ' ἀλύγιστα παλληκαριῶν κορμιὰ
λίγο χορτάρι μεσ' τοὺς βράχους φυτρωμένο
κἄνα χαμόκλαδο!.. μυρίζει ἐρημιά...

Μ' ἂν στέκετ' ἀπ' τὰ χρόνια στοιχειωμένο
βουβὸ, ἀσάλευτο, χωρὶς πνοὴ
κάποτε ἤτανε βουνὸ ἀνταργιασμένο
π' ἀντηλαλοῦσε τοῦ πολέμου ἰαχή ..
Δὲν γνώρισε ντροπὴ τοῦ Πηλίου Γούση
κι' ἂν ἐπατήθηκε ἀπ' τ' ἀσκέρια τοῦ Πασᾶ
ἐκεῖ ψηλὰ στὴν Τάπια τοῦ Τσαούση
Ποτίσθηκε ἀπὸ αἷμα ἡ χλωρασιά

Κίτσος Τζαβέλας, Δούσης—Φωτομάρας
Πονο-Βέτης—Μακρῆς καὶ Μακρυγιάννης
Οἱ Μποτσαραῖοι—Βεΐκος — Νικοτσάρας
τῆς δόξας τὸ παιδὶ ὁ Ἀνεμογιάννης...

Ἐκεῖ στὴ σιδερόπορτα! ἡ σκιὰ τους...,
Τοὺς βλέπεις, σὰν ἡ πούλια ξεκαμπίζει..
ἀρρενωποὶ κ' ἀγριεμένοι στὴ θωριὰ τους,
τὸ μοιριολόγι ἀκοῦς ἢ πόρτα τρίζει!..

Τὰ μοιρολόγια ἀκοῦς τ' ἄρματα τρίζουν.
Κι' ἡ κουκουβάγια ἀπ' τὰ χαλάσματα θρηνεῖ
τὰ κάστρα ἀπ' τή μούχλα δὲν σαπίζουν
ἔχουν κι' αὐτὰ ψυχὴ Παντοτεινή ,,

Ναύπακτος Ἰούνιος 1948 **Α. Δράκος**

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΘΕΜΟΣ ΑΝΝΙΝΟΣ

Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΩΝ

Ἡ Ἑλληνικὴ γελοιογραφία ὀφείλει πολλὰ στὸν Θέμον Ἄνινον. Ὁ ἱστορικὸς Ἡλίας Τσιτσέλης στὸ δυσεύρετο σύγγραμμά του «Κεφαλληνιακὰ Σύμμικτα» συμειώνει:

=... Ὁ Θέμος Ἄννινος εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ εἰσήγαγε ἐν Ἑλλάδι τὸ σύστημα τῶν εἰκονογραφημένων δημοσιογραφικῶν φύλλων καὶ μάλιστα τὸ τῆς καλλιτεχνικῆς γελοιογραφίας εἰς ἣν διέπρεψε διὰ τὴν καλαισθησίαν, τὴν ἔμπνευσιν, τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τὴν σκοπιμότητα...

Ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἀνάγκην τῆς μαρτυρίας τῶν ἱστορικῶν συγγραμμάτων διὰ τὸν Ἄννινον! Τὸ ἔργον του μιλεῖ μόνο του!

Γεννήθηκε στὴ Πάτρα στὰ 1843 καὶ ἦταν υἱὸς τοῦ Ἀναστασίου Ἀννίνου γιατροῦ καὶ βουλευτοῦ τῆς Κεφαλληνίας, πλειστάκις ἀντιπροσωπεύσαντος τὴν νῆσον του εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον, μετὰ τὴν Ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μὲ τὴν μητέρα πατρίδα. Σὲ μέγα σφάλμα πέφτευν οἱ βιογράφοι τῶν κορυφαίων τῶν Ἑλλήνων γελοιογράφων διαβεβαιοῦντες ὅτι ὁ Ἄννινος ἀναδείχθηκε μὲ τὴν ἐφημερίδα «Ἀσμοδαῖος» καὶ τὴν ὁποίαν ἐξέδωκε στὰς Ἀθήνας μαζὶ μὲ τὸν Ἐμμανουὴλ Ροΐδην, τὸν Ἄγγελον Βλάχον πατέρα τοῦ σημερινοῦ ἐκδότου τῆ. «Καθημερινῆς» καὶ ἄλλους κορυφαίους λογοτέχνας τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Διότι ὁ «Ἀσμοδαῖος» ἐξεδόθη κατὰ τὸ 18 5, ἐνῶ ὁ Ἄννινος διακριθῆκε πολὺ νωρίτερα. Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι συνεργάσθηκε μὲ τὶς πανέξυπνες καὶ πικάντικες γελοιογραφίες του σὲ πολλὰ Κεφαλωνίτικα ἔντυπα ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του ὄχι ἀπὸ τὴν στήλην τοῦ «Ἀσμοδαίου» ἀλλὰ μὲ τὸ «Γελοιογραφικὸν του Ἡμερολόγιον» καὶ τὸ ὁποῖον ἐξέδωσε κατὰ τὸ 1872.

Καὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἀμέσως ἐπεβλήθηκε καὶ τὰς γελοιογραφίας του ἄρχισαν νὰ μιμοῦνται ὅλοι οἱ μετέπειτα γελοιογράφοι μας. Δὲν ἄφησε κανέναν πολιτικὸν τῆς ἐποχῆς του, δὲν παρῆλθε πολιτικὸ ἢ κοινωνικὸ γεγονὸς ποὺ νὰ μὴ σατύρισε μὲ τὶς γεμάτες καλαισθησία ἀλλὰ καὶ χιοῦμορ—πέννα του. Ἄνδρας μεγάλης ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως, πνεῦμα ἀτίθασσο Κεφαλονίτικο, γεννημένος σὲ εὐρὺ περιβάλλον τῶν Παρῶν, προικισμένος μὲ γερὴ παρατηρητικότητα καὶ μὲ λεπτὴ σατυρικὴ διάθεση, ἐχνογραφιώντας τὰ ὑπέροχα σκίτσα του, μᾶς παρουσίαζε τὰ γεγονότα, τὰ πρόσωπα, τὰ πράγματα, τὴν κοινωνία, μὲ τὴν εὔθυμη ὄψι της. Πολιτικοὶ κατακρημνιστήκανε καὶ Κυβερνήσεις κατρακυλίσανε, κτυπημένες ἀπὸ τὸ δαιμόνιο ἐχνογραφικό του μολύβι. Ὁ περίφημος εὐθυμογράφος καὶ συγγενὴς του Μ. Γάμπης Ἄννινος, ὁ Σουρῆς, ὁ Κακλαμάνος, ὁ Ταγκόπουλος καὶ ἄλλοι ὀνομαστοὶ σατυρογράφοι καὶ δημοσιογράφοι τῆς περασμένης γενεᾶς ὑπῆρξαν συμπαραστάτες τοὺς καὶ συνεργάτες του, στὰ διάφορα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες τῆς συγχρόνου ἐποχῆς του. Ἡ δὲ μεγάλη ἐφημερὶς «Ἄστυ» πού τόσην ἐπιρροὴ ἐξασκοῦσε ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ζητημάτων τοῦ Ἔθνους μας, στὸν Θέμον Ἄννινον ρωσοῦσε τὴ ἐκδοσί της καὶ στὴν σατανικὴ του γραφίδα τὴν μεγάλη κυκλοφορία της.

Καὶ ὅμως πέθανε στὰ 1 16 φτωχός, ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι λογοτέχνες μας, φτωχὸς σὰν τὸν Ἰώβ, δίχως μέχρι σήμερα νὰ τοῦ γίνῃ ἕνα φιλολογικὸ μνημόσυνο ἐκ μέρους τῶν μιμητῶν του, ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων ποὺ τοῦ ὀφείλουν τὰ πάντα.

Β.

Ἀνακοίνωσις

Ὁ Μορφωτικὸς Σύλλογος Κυριῶν ἐποιεῖται τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας ὅτι ἀπὸ σήμερον Δευτέραν 26ην λήγοντος μηνός, ἄρχονται αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὰ τμήματα: Νυκτερινῆς Σχολῆς, Κοπτικῆς, Ραπτικῆς, Ἐργοχείρων, Πλεκτικῆς, Ὑφαντουργικῆς καὶ Ρυθμικῆς Γυμναστικῆς.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου ὁδὸς Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἀριθ. 49 (πρώην Ἑρμοῦ).

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΣΚΥΡΙΑΝΑ
Δαλλογια Χειλη Τραπεζαρια

ΚΑΙΣΑΡ ΜΕΛΙΔΗΣ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 7 - ΠΑΤΡΑΙ

Καλλυντικὰ
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
Κορίνθου 248 τηλ. 35-53

Σταυρόλεξον ἀρ. 357

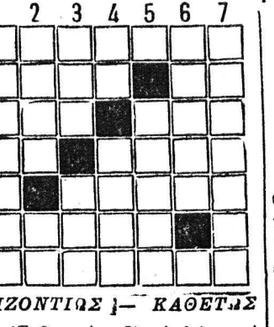

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ }— *ΚΑΘΕΤΩΣ*

1) Ἐκδικητής. 2) Δηλώνει τὸ ἀόριστον—Κτητικόν. 3) Εἶδος χρωματισμοῦ—ὄνομα ἠθοποιοῦ (ἀντεστ). 4) Εἰδικὸς σύνδεσμος-Ἑταιρεία αὐτοκινήτων. 5) Γυναικεῖον ὄνομα (αἴτ). 6) Ἰαπωνικὴ πόλις. 7) Τροπικὸν χόρτον (γεν).

Ἰωάννης Λεντάρης

ΤΗΣ ΚΑΜΑΡΑΣ ΜΟΥ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΙ

Τῆς κάμαρᾶς μου τὸ παραθύρι
σὰν εἴδωλό μου τ' ἀγαπῶ
ἕνα τραγοῦδι χαρωπὸ
τώχει μ' εὐλάβεια περιτριγύρει

Τῆς κάμαρᾶς μου τὸ παραθύρι
τραγουδι μὲ χωρὶς σκοπὸ,
χωρὶς ρυθμὸ ποὺ θὰ τὸ πῶ
μόλις ὁ ἥλιος θὰ πάει νὰ γύρει

Τὸ κάθε δείλι τὴν τέτοιαν ὥρα
στὸ παραθύρι καθὼς καὶ τώρα
τὸ δείλι γίνεται πρωΐ.

Κι' ἔτσι τὴν ἴδια τὴν ὥρα ἀν-
[τάμα
μὲ τόνα θάμμα κι' ἄλλο 'να
[θάμμα
νὰ κάνεις τ' ὄνειρο ζωή.

Γιωργ. Κάρτερ

Ἀνακοίνωσις

Ὁ Διευθυντὴς Τελωνείου Πατρῶν ἀνακοινοῖ ὅτι τὴν 3 ἢν Σεπτεμβρίου ἐ. ἔτους καὶ ἐν τῷ Τελωνειακῷ Καταστήματι ἐνεργηθήσεται ἐπαναληπτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἐκποίησιν χιλίων (1000) βαρελίων σιδηρῶν κενῶν ἀκαταλλήλων πρὸς χρῆσιν.

Τιμὴ πρώτης προσφορᾶς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 10.200 δι' ἕκαστον βαρέλιον.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ Δικαστικὸν Τμῆμα Τελωνείου Πατρῶν καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κοινοπραξίας Ἑταιρειῶν Πετρελαίου.

Ὁ Διευθυντὴς
Τελωνείου Πατρῶν
Ν. ΜΕΤΣΟΒΙΤΗΣ

ΚΟΛΩΝΙΑ ΑΝΘΕΩΝ 85ο καὶ 75ο βαθμῶν εἰδικὴ δι' ἐντριβὰς διὰ βρέφη καὶ ἀσθενεῖς θὰ εὕρητε ΜΟΝΟΝ εἰς τὸ ΕΙΔΙΚΟΝ κατάστημα τῆς Ἀρωματοποιΐας **ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΖΟΛΑ** (Μαιζῶνος 84 τηλέφ. 32—53.

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ

Η ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΤΑ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ

Ἐκράτησα σημειώσεις στατιστικῆς ἐπὶ τῶν νοσημάτων τῶν διαφόρων ἐργαζομένων τάξεων καὶ ἠσφαλισμένων εἰς τὸ Ι.Κ.Α. κατόπιν ἐνδελεχοῦς παρακολουθήσεώς μου. Αἱ σημειώσεις αὐταὶ ἀφοροῦν παρατηρήσεις κατόπιν θετοῦς ἰατρικῆς ἐργασίαμου εἰςτὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Πατρῶν.

Τὰ νοσήματα ἅτινα κατὰ σειρὰν συχνότητος παρατηροῦνται εἰς τὰς ἐργαζομένας τάξεις ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1) **Φυματίωσις**

Ὑπὸ τὰς ποικίλλας μορφὰς τῆς νόσου ὡςπλευρίτιδες καὶ αἱμοπτύσεις φυματιώσης τῶν ὀστῶν, φυματιώδης μηνιγγίτις.

2) **Χρόνια νοσήματα**

Κατ' ἐξοχὴν ἕλκη στομάχου καὶ δωδεκαδακτύλου, πτώσεις στομάχου ἰδία ἐπὶ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν ἡλικιωμένων.

3) **Κοινὰ νοσήματα ἐποχῆς**

Γριππώδεις βρογχοπνευμονίαι, συμφορήσεις καὶ ποικιλίαι τούτων ἀλόγως τῆς μορφῆς.

4) **Νοσήματα τοῦ πεπτικοῦ συστήματος ἐξείας μορφῆς.**

Ἀξιοσημείωτον τυγχάνει ὅτι κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τῆς λειτουργίας τοῦ Πολυϊατρείου παρατηρήθησαν πλεῖστα περιστατικὰ ἀμοιβώδους δυσεντερίας ἰδία εἰς τὰς περιοχὰς περὶ τὴν συνοικίαν Ἁγ. Διονυσίου. Ἴσως ἡ ἐτὶ μακρὸν ἀποστείρωσις τοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τῶν διαφόρων φαρμακευτικῶν παραγωγῶν συνετέλεσεν εἰς τὴν σημαντικὴν ἐλάττωσιν τῶν εἰς μεγάλην κλίμακα παρατηρουμένων δυσεντεροειδῶν κρουσμάτων. Περὶ τῶν ὀξέων πεπτικῶν νοσημάτων παροδικῆς καὶ μικρᾶς διαρκείας δὲν γίνεται μνεία καθ' ὅσον ταῦτα συνήθως ἀποτελοῦν ἐπεισοδιακὰς κρίσεις χρονίων νοσημάτων. Ἡ ἑλονοσία ἡ λοιμοθόρος αὐτὴ μάστιξ τῶν ἀγροτ